

udført såsom f. eks. rengøring i offentlige bygninger, arkivering, biblioteksbogpladssætning, pasning af børn i daginstitutioner, hjemmehjælp, plejehjemsbistand, køkkentjeneste på sygehuse og kaserner, gartnerassistance, strandrensning og andre oprydningsopgaver, opsamling af nedfaldsfrugt, isolering og vedligeholdelse af offentlige bygninger, skovstianlæg, brandbæltepleje, oprensning m. v. af søer og vandløb, anlæg af nye søer, anlæg og vedligeholdelse af parkerings- og sportspladser, landvindingsarbejde, museumsbetjening, kloakering, kystsikring, forureningsbekæmpelse, etablering af genbrugsaktiviteter, fremstilling af gaver til u-landene osv., osv. Mange aktiviteter på energi- og genbrugsområdet er urentable med den højde, lønniveauet har på det danske arbejdsmarked. Derfor bliver opgaverne ikke udført. Ændring heri kan ske med arbejdskraft under den nu foreslåede ordning. Nedfaldstræ i skovene og halm på markerne kan indsamles og indgå som brændsel i varmforsyningen, så der hvert år spares hundredvis af millioner kroner i udenlandsk valuta til indkøb af olie og kul.

Viften af arbejdsmuligheder vil nok med tiden blive bredere og bredere. Dette indebærer også, at den person, som fra tid til anden gør brug af ordningen, vil have gode chancer for at opnå en mere varieret samfundshorizont, hvilket jo i sig selv er særdeles udviklende for menneskelivet. Har den dagpengesøgende særlige kvalifikationer, skal der i det omfang, det er praktisk muligt, gøres brug af disse, men dagpengebeløbet skal ikke i den anledning hverken forhøjes eller nedsættes.

Kommunen kan altså sætte en arbejdsløs bogholder til at pleje brandbælter og en uddannet maskinarbejder til kontorarkivering.

Dette vil ikke være sadisme. Tværtimod giver det kun livet mere perspektiv fra tid til anden at komme til at beskæftige sig med andet end sit sædvanlige arbejde. Det er en selvfølge, at ingen skal udkommanderes til arbejdsopgaver eller arbejdsforhold, som hans helbred eller alder ikke kan klare.

Skulle den kommunale arbejdsfordeler være stupid og ondsindet eller ukyndig, kan hans afgørelse påklages, og de arbejdsløse kan de følgende dage frit gå på arbejde i en anden kommune.

Normal arbejdstid vil nok begynde omkring kl. 7, men for eksempel i snefaldsperioder vil det måske være naturligt i den enkelte kommune at bestemme, at mænd under 30 år skal møde kl. 4, og hvis der en dag er særlige oprydningsopgaver efter for eksempel en festival, et stort dyrskue el. lign., kan en mødetid som kl. 1.00 måske være den rigti-

ge. Her har vi så oplagt et af de punkter, hvor kystbanesocialister vil fare op og kritisere lovforlaget. Men så ondt er livet altså, at masser af vore medborgere må arbejde på andre tider end til ministerietid mellem kl. 10 og 15. Det gælder folk med arbejde, og det kommer altså, når lovforlaget vedtages, også til at gælde for de arbejdsløse.

Den, der ikke er fremme på mødestedet inden den fastsatte tid, går glip af den pågældende dags dagpenge. Det vil være ret håbløst at begynde arbejdet med forsinkelsestolerancer på for eksempel 5 minutter. Herved flyttes problemet blot til en diskussion om, hvorvidt det er uretfærdigt, at den som ankommer kl. 7.06, ingen dagpenge skal have.

I øvrigt vil seriøst arbejdssøgende nok være på platten senest et kvarters tid før kl. 7 for at se, om de ikke kan få kontakt til normalt arbejde til normal løn, før de bestemmer sig til at nøjes med dagpengearbejdet. Kommunen skal sørge for, at der ved mødestederne er opslagstavler, hvor private arbejdsgivere kan ophænge tilbud om ledigt arbejde. Det er vel også sandsynligt, at firmaer med behov for arbejdskraft vil sende værkførere, arbejdsformænd eller andre hen til et eller flere af de kommunale mødesteder, og her bliver da et godt klima for at få etableret nye arbejdsforhold.

I det omfang, der kommer særlig tilstrømning af unge ufaglærte, vil kursus i praktiske færdigheder være en fornuftig benyttelse af tiden.

Kursus i almene fag, for eksempel alsidig orientering i tilknytning til aktuelle begivenheder, vil kunne komme på tale til at opsuge enkelte dages overtilstrømning.

Der er intet til hinder for, at kommunen udliciterer den dagpengesøgende til privat virksomhed, men han skal da have adgang til selv at indgå direkte ansættelsesaftale med det pågældende firma. Gør han brug af den ret, er kommunen helt ude af billedet.

I forbindelse med drøftelsen af at skaffe de private virksomheder arbejdskraft ad denne vej må det erindres, at staten – uden at betale herfor – pålægger virksomhederne en lang række merarbejder for eksempel i kraft af lovene om forureningsbekæmpelse, arbejderbeskyttelse og alskens krav om udførelse af statistikopgaver og masser af andet papirarbejde.

Det vil sikkert forekomme, at private virksomheder spekulerer i at få billig arbejdskraft gennem licitationsaftaler med det offentlige. Da det dag for dag står den enkelte dagpengemodtager aldeles frit for, om han vil melde sig under ordningen eller melde sig i en anden kommune, vil udliciteringsaftalerne nødvendigvis blive så forbeholdsfyldte fra